

Torsdagen den
24 januari 1980

Torsdagen den 24 januari

Kl. 13.00

Förhandlingarna leddes av tredje vice talmannen.

§ 1 Justerades protokollet för den 16 innevarande månad.

§ 2 Om åtgärder för att undvika höjda licenser för radio och TV

Utbildningsministern JAN-ERIK WIKSTRÖM erhöll ordet för att besvara *Bo Lundgrens* (m) den 10 januari anmälda fråga, 1979/80:248, och anförde:

Herr talman! Bo Lundgren har frågat mig vilka åtgärder jag avser vidta för att rationalisera och effektivisera radio- och TV-bolagens verksamhet så att licenshöjningar och nya avgifter kan undvikas.

Som bakgrund till sin fråga visar Bo Lundgren i en jämförelse mellan Sveriges Lokalradio AB och Sveriges Riksradio AB att de två företagen svarar för samma antal sändningstimmar men att Sveriges Riksradio har ungefär dubbelt så många anställda som lokalradion. En sådan jämförelse är enligt min mening knappast meningsfull om man granskar de två företagens programverksamhet närmare. Riksradios verksamhet omfattar t. ex. service till lokalradion när det gäller vissa musikprogram, grammofon- och pressarkiv, juridisk service m. m. Riksradios ansvar är också av en helt annan karaktär när det gäller nyhetsförmedling, kulturbevakning, produktion av kultur- och underhållningsprogram. Som exempel kan nämnas riksradios symfoniorkester och avdelningen för seriös musik med ca 175 anställda eller utlandsprogrammen med 75 anställda.

Utvecklingen av kostnaderna för produktion av radio- och TV-program är dock oroande, och i årets budgetproposition betonar jag särskilt vikten av att Sveriges Radio gör en noggrann genomgång av kostnaderna för olika reforminsatser och konsekvenserna för TV-avgiften. Jag behöver knappast påminna om Sveriges Radios självständighet gentemot statsmakterna. Det är givetvis styrelser och företagsledningar i de olika bolagen som bör föreslå rationaliseringar och tillvarata möjligheter till besparingar.

När det gäller TV-avgiften finns det ytterligare en faktor som har kommit att spela en allt större roll, nämligen det ökande avgiftsskolket. Enligt TV-avgiftsutredningen går Sveriges Radio miste om ca 200 milj. kr. per år, med nu gällande avgifter, till följd av avgiftsskolk. I årets budgetproposition redovisar jag åtgärder för att förbättra denna situation.

*Om åtgärder för
att undvika höjda
licenser för radio
och TV*

BO LUNDGREN (m):

Herr talman! Jag tackar statsrådet för svaret.

En del av bakgrunden till min fråga är helt naturligt diskussionen om en eventuell höjning av TV-avgiften och dessutom den diskussion kring en ny s. k. mottagaravgift som den senaste tiden har varit ganska intensiv.

Den andra delen är den tveksamhet som råder om huruvida verksamheten inom Sveriges Radio och framför allt inom de sändande dotterbolagen bedrivs effektivt och rationellt. Denna tveksamhet bygger till en del på det motiv som redovisades i frågan. Jag är självfallet fullt medveten om att man inte fullt ut kan göra denna jämförelse mellan två bolag med olika inriktning på verksamheten och kanske olika kostnader i botten för denna. Det är över huvud taget svårt att göra jämförelser. Detta är dock ett sätt, och vi kan när det gäller antalet sändningstimmar ändå se att bolagen producerar lika många timmar med hälften så många anställda på lokalradion som på riksradien.

Ett motiv för att ta detta som underlag för frågan är naturligtvis utbildningsministerns redovisning i budgetpropositionen att man vid fördelningen av medel, såvitt jag förstår, bör vara restriktiv när det gäller att tillföra lokalradion ytterligare medel. Detta blir en senare fråga, men jag menar att det kan finnas anledning att tillföra även lokalradion medel.

Ett annat motiv för att tveka om huruvida det bedrivs rationell verksamhet är den undersysselsättning som enligt uppgift finns på framför allt televisionssidan. I en intervju ingående i en artikelserie i en dagstidning har det sagts att många människor i dag i realiteten saknar sysselsättning. Det sägs visserligen: Det fungerar inte så, att människor går totalt sysslösa. Det finns alltid någonting att göra, men man vänjer sig vid att arbeta långsamt, att slå ner på takten.

Det sägs vidare att s. k. magasinprogram typ Sveriges magasin ofta har fått mycket stora redaktioner som ett sätt att dölja arbetslösheten inom kåren av anställda. Och man har diskuterat att medge anställda sabbatsår under vilket mellanskillnaden mellan nuvarande lön och den lön vederbörande kan få vid annan yrkesutövning skulle betalas av Sveriges Radio.

Detta leder naturligtvis till att många människor börjar fundera över hur effektivt verksamheten egentligen bedrivs. Självfallet är också utbildningsministern tveksam på denna punkt, det framgår av budgetpropositionen. Det som saknas där är en tillräckligt hård attityd där man kräver effektiva åtgärder från bolagets sida för att komma till rätta med dessa problem.

Jag skulle vilja fråga utbildningsministern, inte minst mot bakgrund av att det rör sig om ett monopolföretag som finansieras genom avgifter från dem som följer bolagets verksamhet: Vad anser utbildningsministern att man kan göra åt undersysselsättningen? Finns det inga konkreta åtgärder som man kan vidta för att tvinga bolaget att effektivt granska sin verksamhet?

Utbildningsministern JAN-ERIK WIKSTRÖM:

Herr talman! Först vill jag hävda att det inte alls är så att jag i budgetpropositionen är särskilt restriktiv när det gäller lokalradion. Jag

*Om åtgärder för
att undvika höjda
licenser för radio
och TV*

pekar däremot på att man ursprungligen hade förutsatt att varje lokalradiostation skulle ha 14 tjänster. F. n. har man 21 tjänster per distrikt. Man har nu begärt att få upp till 39 tjänster per lokalradiostation, dvs. inom en treårsperiod 432 nya tjänster. Det är därför jag har velat dra riksdagens uppmärksamhet till dessa utbyggnadsplaner. Därefter är det riksdagens sak att ta ställning till om något uttalande bör göras med anledning av behandlingen av propositionen när det gäller radio- och TV-verksamheten.

Sedan frågar Bo Lundgren vad jag tycker man kan göra för att undvika undersysselsättning på Sveriges Radio. Svaret är att det är en angelägenhet som Sveriges Radio och de olika bolagen själva måste svara för. Såvitt jag vet arbetar man med denna fråga. Man kan knappast undvika att det blir personalproblem av denna typ i företag med Sveriges Radios struktur. Men jag är säker på att man i de olika bolagsstyrelserna är intensivt sysselsatt med bl. a. denna fråga.

BO LUNDGREN (m):

Herr talman! När det gäller lokalradions situation tror jag att man på väldigt många håll har uppfattat skrivningarna i budgetpropositionen just på det sätt som jag anförde, nämligen att i princip skall inga nya medel ges till Sveriges Lokalradio AB. Vad beträffar den utbyggnad som man har diskuterat är det, såvitt jag har förstått, fråga om en femårsperiod i stället för en treårsperiod. Men det är en detalj i det hela.

Det finns mot denna bakgrund anledning att ta upp detta som ett exempel när det gäller att bedöma effektiviteten i denna verksamhet totalt sett. Man kan fråga sig om man från bolagets styrelse verkligen tar ordentliga initiativ på denna punkt. Jag tycker inte att man, som utbildningsministern gör, kan gå ifrån det ansvar som statsmakterna här har i och med att vi har ett system för finansiering av verksamheten som i första hand bygger på avgifter från dem som tar del av programverksamheten – ser på TV och lyssnar på radio. Hade vi haft en annan finansieringsform – t. ex. reklam-TV, som jag själv förespråkade – hade det varit en annan sak. Men nu har vi denna situation, och vi måste f. n. utgå från den. Statsmakterna har alltså ett väsentligt ansvar för att man får effektivitet i verksamheten. Det kan inte sägas vara en så effektiv verksamhet eftersom utbildningsministern inte kommenterar uppgifterna om att man skall kunna ha människor anställda som inte gör någonting alls eller jobbar väldigt litet inom televisionsaktiebolaget. Här måste enligt min mening regeringen ta initiativ.

Utbildningsministern JAN-ERIK WIKSTRÖM:

Herr talman! Det hjälper inte om Bo Lundgren har den uppfattningen, därför att riksdagen har en annan uppfattning när det gäller ansvarsfördelningen inom radio- och TV-verksamheten. Sveriges Radio är ett självständigt företag som ägs av pressen, näringslivet och de stora organisationerna. Regeringen utser ett antal styrelseledamöter på förslag av partierna. Det är dessa styrelser som bär ansvar för verksamheten. Det skulle strida mot de

*Om Bergianska
trädgårdens fram-
tid*

principer som vi har fastlagt här i riksdagen om man skulle gå in med detaljerade anvisningar av den typ som Bo Lundgren nu efterlyser.

BO LUNDGREN (m):

Herr talman! Det innebär såvitt jag förstår att utbildningsministern inte skulle ha någonting att erinra mot ett uttalande från riksdagens sida om att regeringen bör se till att få till stånd effektivitetshöjande och rationaliseringskapande åtgärder inom Sveriges Radio. Jag är medveten om den situation man har, att man driver dessa företag i bolagsform, med moderbolaget och dotterbolagen. Det är alltså den organisation som finns i dag, och det begränsar också möjligheterna att gå in från statsmakternas sida. Det begränsar exempelvis möjligheterna för riksdagens revisorer att granska denna verksamhet. Men det väsentliga är ju att de tillförda medlen kommer från statsmakternas sida. Jag tolkar ändå detta så att utbildningsministern inte skulle erinra mot att riksdagen uttalade sig för att man på ett bättre sätt granskar effektiviteten i företaget.

Utbildningsministern JAN-ERIK WIKSTRÖM:

Herr talman! Jag har självfallet ingenting att erinra, om riksdagen vill ansluta sig till det jag har anfört i budgetpropositionen, nämligen att kravet på god hushållning bör gälla även beträffande radio- och TV-verksamheten.

Överläggningen var härmed avslutad.

§ 3 Om Bergianska trädgårdens framtid

Utbildningsministern JAN-ERIK WIKSTRÖM erhöll ordet för att besvara *Anna Eliassons* (c) den 17 januari anmälda fråga, 1979/80:270, och anförde:

Herr talman! Anna Eliasson har frågat mig om jag är beredd medverka till att Bergianska trädgården i Stockholm kan bevaras för framtiden som botanisk trädgård och ett värdefullt centrum för rekreation och utbildning.

Den del av Bergianska trädgården som utgörs av den botaniska trädgården försåldes till staten 1969 enligt ett avtal som underställdes och godkändes av riksdagen. Staten har sedan dess bekostat driften av denna trädgård, som ingår som en arbetsenhet vid universitetet i Stockholm.

I nämnda avtal befriades Vetenskapsakademien genom särskild permutationsbestämmelse från skyldighet att bedriva trädgårdsskola och handelsträdgård enligt bestämmelserna för den Bergianska stiftelsen.

Den mark på vilken handelsträdgården var belägen ingick inte i statens markförvärv 1969 utan tillhör fortfarande Bergianska stiftelsen. Staten avstod från förvärv av detta markområde, som hembjödets regeringen till försäljning hösten 1979 i samband med handelsträdgårdens nedläggning.

Framtiden för den Bergianska trädgården i vad den består av den botaniska trädgården får alltså anses säkerställd.

ANNA ELIASSON (c):

Herr talman! Jag ber att få tacka utbildningsministern för svaret.

Som med all önskvärd tydlighet framgår av svaret är frågan om den Bergianska trädgårdens nuvarande situation och fortbestånd komplicerad, och det skulle föra för långt att här gå närmare in på alla detaljer. Anläggningen har en nära 200 år gammal historia. Till anläggningen finns knutna flera donationer. Den botaniska delen av anläggningen, som utbildningsministern närmare berörde i sitt svar, är själva kärnan i den Bergianska trädgården och i den större helhet som de olika donatorerna avsett.

Skälet till att jag ställt frågan är den ökande oro som i dag finns för den Bergianska trädgårdens framtid. Bergianska stiftelsens mark har krympt betydligt, bl. a. genom försäljning. Sedan åtskilliga år finns en oro för att området skall exploateras för andra ändamål eller att anläggningen skall kringskäras genom exploateringar, så att den inte längre kommer att ha förutsättningar att utvecklas till den gröna oas som donatorerna avsett. Från många håll har det höjts kritiska röster mot det sätt på vilket anläggningen har drivits under Vetenskapsakademiens ledning.

En rad organisationer har tagit upp frågan om den Bergianska trädgårdens framtid. Motioner har också väckts i Stockholms kommunfullmäktige från centerhåll och folkpartihåll, och frågan är under behandling i kommunen. I sammanhanget har bl. a. aktualiserats frågan om en upprustning av anläggningen liksom att den Andersonska donationen för ett orangeri skall förverkligas – också frågan om en förändring av huvudmannaskapet har aktualiserats. Även om anläggningen i dag är ganska nergången, erbjuder området stora utvecklingsmöjligheter.

Det finns anledning att med allvar lyssna på den växande opinion som uttrycker oro för den Bergianska trädgårdens framtid. Till en del behövs den här trädgården för den botaniska vetenskapen, men framför allt behövs den som ett grönområde och en anläggning till nytta och glädje för en bredare allmänhet.

Jag tycker mig kunna spåra en positiv ton i utbildningsministerns svar, och jag vill fråga utbildningsministern om han har uppmärksammat att en växande opinion vill slå vakt om anläggningens fortbestånd och att den för framtiden skall kunna drivas på ett tillfredsställande sätt. Är statsrådet medveten om de problem som f. n. föreligger när det gäller driften och formerna för verksamheten?

Jag vill slutligen fråga om statsrådet är beredd att medverka till att de åtgärder vidtas som kan komma att visa sig nödvändiga för att trygga den Bergianska trädgårdens framtid och för att verksamheten skall kunna utvecklas på det sätt som donatorerna avsett.

Torsdagen den
24 januari 1980

*Om Bergianska
trädgårdens fram-
tid*

Utbildningsministern JAN-ERIK WIKSTRÖM:

Herr talman! Anna Eliasson har rätt i att det är en komplicerad fråga, men jag tycker inte att den blir så värst mycket klarare genom hennes inlägg.

Den botaniska trädgården ägs av staten, och den sköts väl. Universitetet förvaltar den.

Handelsträdgården var erbjuden till försäljning. Regeringen avstod från att köpa marken, därför att den ansåg att den inte skall driva någon handelsträdgårdsverksamhet. Såvitt jag vet har det nu träffats ett avtal med Weibull, som även i fortsättningen kommer att driva verksamheten som handelsträdgård.

När det gäller tillsynen av den Bergianska stiftelsen och även den stiftelse som förvaltar de Andersonska donationsmedlen är att märka att de är fristående stiftelser som icke står under statlig tillsyn. Jag kan därför inte uttala mig om hur de här stiftelsernas medel har förvaltats. Det är Vetenskapsakademien som svarar för detta.

Således kan jag inte se att det är något hot mot den botaniska trädgården. Det är möjligt att det kan ske någonting i framtiden när det gäller handelsträdgården. I så fall är det närmast kommunen som har möjlighet att ingripa när nu regeringen har avböjt att köpa marken.

ANNA ELIASSON (c):

Herr talman! Jag vill instämma i att det är en komplicerad fråga, men jag vet inte om det blev så mycket klarare efter utbildningsministerns svar. Vi kan nog inte klara ut detta i en frågedebatt.

Det finns anledning att understryka att man bör vara uppmärksam på den Bergianska trädgårdens situation. Frågan är, som jag nämnde, föremål för behandling i Stockholms kommun. Även om driften av den botaniska delen av den Bergianska trädgården bekostas av staten, finns det problem som berör denna del av anläggningen. Det är bl. a. detta som har gjort att frågan om en ändring av huvudmannskapet har aktualiserats. Därför vill jag uttrycka en stark förhoppning om att utbildningsministern framöver har sina ögon riktade på frågan och medverkar till att verksamheten kan drivas vidare på ett godtagbart sätt.

Utbildningsministern JAN-ERIK WIKSTRÖM:

Herr talman! Jag är inte på det klara med om Anna Eliasson talar om handelsträdgården eller om den botaniska trädgården. Såvitt jag vet existerar det inget hot mot den botaniska trädgården. Jag har också uppfattat saken så, att verksamheten vid handelsträdgården kommer att bedrivas i ungefär de nuvarande formerna, trots att det är en annan huvudman.

Frågan om användningen av markområdet i övrigt är ju en sak som staten inte kan påverka. Däremot har Stockholms kommun vissa möjligheter. Jag är alltså angelägen om att understryka att det inte är rimligt att hävda att det föreligger ett hot mot den botaniska trädgård som staten driver och som staten avser driva enligt samma linjer.

ANNA ELIASSON (c):

Herr talman! Den mark som stiftelsen tidigare har använt som handels-trädgård har arrenderats ut. Ett problem är om hela anläggningen börjar naggas så i kanten att man inte kan tillgodose de väsentliga syftena med donationerna. Detta innebär ett hot också mot den botaniska delen. Man frågar sig t. ex. varför Bergianska stiftelsen har avyttrat mark till Vetenskapsakademien.

Därtill kommer själva driften av den botaniska trädgården och frågan om det nuvarande huvudmannskapets lämplighet. Därför fordrar frågan stor uppmärksamhet.

Överläggningen var härmed avslutad.

§ 4 Om den högre musikutbildningen

Utbildningsministern JAN-ERIK WIKSTRÖM erhöll ordet för att besvara *Georg Anderssons* (s) den 5 december anmälda interpellation, 1979/80:95, och anförde:

Herr talman! Georg Andersson har frågat mig:

- a) Vilka är orsakerna till att OMUS-reformen har fördröjts så kraftigt?
- b) Är regeringen beredd att nu vidta åtgärder för att garantera att den beslutade reformen av den högre musikutbildningen kan förverkligas?

Förutsättningarna för OMUS-reformens genomförande har uppfyllts vad avser bl. a. utbildningsplaner och tillskott av basresurser. Dock återstår för ett slutgiltigt genomförande att också avtal träffas om arbets- och anställningsvillkor för den berörda lärarpersonalen. Jag beklagar att parterna ännu inte uppnått sådan enighet att de förhandlingar som påbörjades under sensommaren 1978 har kunnat slutföras.

Orsakerna till att parterna ännu inte kunnat träffa ett avtal varken kan eller vill jag uttala mig om. Detta har jag påpekat i ett frågesvar till Alf Wennerfors den 7 december 1979, där jag även meddelade att representanter för regeringskansliet på begäran av parterna har gjort vissa klarlägganden i anledning av förhandlingsuppdraget.

Enligt vad jag erfarit gör parterna i dagarna förnyade försök att träffa avtal. Det är min förhoppning att sådant resultat nu kan nås att den av riksdagen beslutade reformen av den högre musikutbildningen helt kan genomföras.

Jag finner inte att några ytterligare åtgärder från regeringens sida är påkallade.

GEORG ANDERSSON (s):

Herr talman! Tack för svaret.

Tyvärre karakteriseras svaret av passivitet och avvaktan från utbildningsministerns sida. På min första fråga om orsakerna till att OMUS-reformen har fördröjts så kraftigt säger herr Wikström att han varken vill eller kan

uttala sig om det. Det är inte riktigt likt Jan-Erik Wikström. På min andra fråga svarar Jan-Erik Wikström att han inte finner några ytterligare åtgärder från regeringens sida påkallade.

Där står vi nu. Det är mer än två år sedan riksdagen beslutade om en viktig och efterlängtd reform av den högre musikutbildningen. Eleverna hälsades välkomna av entusiastiska lärare hösten 1978, men nu håller reformen på att gå över styr på grund av att förhandlingarna om tjänsteorganisationen inte har lett till något resultat.

Redan i propositionen om OMUS-reformen, som behandlades i december 1977, hette det:

”I avvaktan på lärartjänstutredningens förslag torde vissa provisoriska anordningar på den tjänsteorganisatoriska sidan få vidtas. Dessa frågor bereds f. n. i regeringsskansliet. Avsikten är att de provisoriska anordningar som fordras skall kunna genomföras samtidigt med reformen.”

Så långt citatet från propositionen. Men ännu har några provisoriska anordningar på den tjänsteorganisatoriska sidan inte kunnat genomföras. Därför är hela reformen allvarligt hotad. Regeringen insåg tydligen, att döma av de nyss citerade meningarna i propositionen, att OMUS-reformens intentioner inte skulle kunna förverkligas om inte åtminstone en provisorisk reformering av tjänsteorganisationen genomfördes.

Jag vet inte hur kontakterna mellan departement och arbetsgivarverk fungerar. Av rapporter att döma tycks det ha gått väldigt lång tid innan regeringen lämnade de klarlägganden till parterna som återopas i interpellationssvaret. I oktober 1978 togs de första förhandlingskontakterna. Efter en långt utdragen process gjorde regeringen vissa förtydliganden av förhandlingsuppdraget först i juni 1979.

Nu befinner vi oss i ett läge där lärarna vägrar delta i allt frivilligt arbete som hör ihop med musikutbildningsreformen. De ställer inte upp på kurser. Fortbildningen har avstannat.

I det läget frågar jag mig om verkligen arbetsgivaren har gjort tillräckligt kraftiga insatser för att slutföra förhandlingarna om tjänsteorganisationen. Det måste ligga i arbetsgivarens – statens – intresse att förverkliga den, som vi tror, fina kulturpolitiska reform som beslutet om högre musikutbildning innebar.

Det är också viktigt att ta vara på det engagemang som många musklärare har visat i förberedelserna för den här reformen.

Den nu uppkomna situationen drabbar i första hand eleverna, men den hämmar naturligtvis också på ett allvarligt sätt utvecklingen på ett viktigt kulturområde. Jag efterlyser därför ett starkare engagemang från kulturministerns sida än vad dagens interpellationssvar ger vittnesbörd om.

Utbildningsministern JAN-ERIK WIKSTRÖM:

Herr talman! Georg Andersson var förvanad över att jag varken ville eller kunde uttala mig om orsakerna till att parterna inte kunnat träffa ett avtal.

Det är ju så att vi har en särskild förhandlingsordning mellan arbetsgivarverket och de fackliga organisationerna. Det är skälet till att jag inte vill gå in

på orsakerna till att de här förhandlingarna har dragit ut så pass på tiden. Men jag vill peka på att jag har beklagat att man inte har kunnat nå enighet. Det gjorde jag redan i mitt svar till Alf Wennerfors i december. Jag är den förste att beklaga att det har dragit ut så på tiden som det har gjort. Jag försäkrar att det inte är på grund av bristande intresse från min sida som vi har det här läget. Såvitt jag vet har så sent som i dag på morgonen arbetsgivarverket lagt ett nytt bud, som man hoppas det skall kunna bli enighet om.

När jag i slutmeningen säger att jag inte finner några ytterligare åtgärder påkallade, avser det självfallet det läge som har gällt intill de senaste timmarna. Ingen vet ju vad som kan hända i framtiden. Det kan finnas anledning att återkomma till denna fråga, kanske både i riksdagen och naturligtvis i underhandskontakter med arbetsgivarverket. Men jag vill inte bryta den princip som gäller på den statliga arbetsmarknaden och som riksdagen har fattat beslut om.

GEORG ANDERSSON (s):

Herr talman! När Jan-Erik Wikström i sitt interpellationssvar meddelade att han varken kunde eller ville uttala sig, sade jag att det inte är riktigt likt Jan-Erik Wikström. Jag har lärt känna honom som sa att han nog gärna vill uttala sig i olika frågor. Det ligger ingen kritik i det, däremot en viss förvåning över att han i denna fråga är så förtegen.

Näväl, det viktiga är ju inte vad Jan-Erik Wikström säger här nu, utan det viktiga är vad han gör på innerplan, dvs. det agerande som sker på departementet i relation till arbetsgivarverket, för att verkligen få fart på den här förhandlingen. Då räcker det inte med att bara beklaga att förhandlingarna inte har gått i lås. Jag uppfattar det ändå så att regeringen som uppdragsgivare till arbetsgivarverket i de här förhandlingarna bär ett ansvar för att förhandlingsarbetet verkligen förs framåt.

Nu fick vi i det kompletterande svaret av Jan-Erik Wikström information om att det i dag läggs ett bud. Det är utmärkt. Såvitt jag förstär är det precis vad man väntat på från andra sidan av bordet – att man skall få bud från arbetsgivarens sida. Om interpellationsdebatten i dag på något sätt har kunnat påverka aktiviteterna på arbetsgivarvidan, är jag naturligtvis tacksam för det.

Överläggningen var härmed avslutad.

§ 5 Om idrott för handikappade

Statsrådet ELISABET HOLM erhöi ordet för att besvara *Gabriel Romanus* (fp) den 17 januari anmälda fråga, 1979/80:269, och anförde:

Herr talman! Gabriel Romanus har frågat mig vilka initiativ jag avser att ta för att möjliggöra för den s. k. rekryteringsgruppen att fortsätta och helst utvidga sitt arbete med idrott för handikappade.

Rekryteringsgruppen har sedan år 1976 verkat inom handikappidrotten.

*Om idrott för
handikappade*

Man vill på ett tidigt stadium fanga upp nyskadade handikappade för intensiv träning genom handikappidrott. Gruppen har bl. a. bedrivit uppsökande verksamhet på vissa sjukhus i Stockholm och i övriga landet. Som uppföljning har man i Stockholm startat träning i olika idrotter samt arrangerat idrottsläger för handikappade. Rekryteringsgruppen framhåller att verksamheten inte är en behandlingsform utan bör ses som idrott.

Verksamheten har bl. a. stötts genom bidrag från allmänna arvsfonden. Bidrag har utgått till ett projekt för uppsökande verksamhet enligt en plan som utarbetats i samråd med Stockholms Handikappidrottsförbund. Lägerverksamheten har också fått och får även under år 1980 ekonomiskt stöd.

Idrott för handikappade bedrivs inom ramen för Svenska Handikappidrottsförbundet och dess regionala och lokala organisationer. Jag anser denna verksamhet angelägen. Det är också värdefullt om den kan kopplas till de olika rehabiliteringsklinikerna för att på ett tidigt stadium engagera nyskadade handikappade i handikappidrott. Jag ser detta som en uppgift för Handikappidrottsförbundet. Formerna för samverkan med rehabiliteringsklinikerna är närmast en fråga för sjukvårdshuvudmännen och de läkare som är ansvariga för patienternas fortsatta rehabilitering.

Som jag nämnt har rekryteringsgruppens verksamhet stötts genom arvsfondsbidrag. En bred utveckling av verksamheten måste baseras på samverkan mellan idrottsrörelsen och sjukvårdshuvudmännen. Jag avser att ta kontakt med statens handikappråd och Landstingsförbundet för att i samverkan med socialstyrelsen, Handikappidrottsförbundet och försäkringsbolagen överväga förutsättningarna för att engagera nyskadade handikappade i handikappidrott som ett led i deras rehabilitering. Ett betydande intresse måste då enligt min mening ägnas frågans medicinska aspekter.

Det är också synnerligen angeläget att existerande idrotts- och friluftsanläggningar, simhallar osv. utnyttjas för aktivering och träning av handikappade och så långt möjligt anpassas för detta.

GABRIEL ROMANUS (fp):

Herr talman! Jag ber att få tacka hälsovårdsministern för svaret, som är positivt.

Rekryteringsgruppen har ordnat idrottsträning för handikappade, framför allt svårt rörelsehindrade ungdomar, många av dem trafikskadade. Det har skett i delvis nya former genom lägerveckor på LO-skolan i Hasseludden och på annat håll. Syftet med verksamheten är att stimulera de här ungdomarna att fortsätta med idrottsträning – bagskytte, simning, rullstolsåkning, tyngdlyftning och bordtennis.

Alla som har kommit i kontakt med verksamheten betonar de stora framgångar som har vunnits. Ungdomar som annars löper stor risk för att bli sittande i sina rullstolar ganska passiva, att börja dricka, gå upp i vikt och därmed bli ännu mer passiva, har genom rekryteringsgruppen stimulerats att stärka sin fysik, att ge sig ut bland icke-handikappade med ökat självförtroende. De blir mer aktiva, de vagar söka jobb osv. Det är ingen överdrift att påstå att för många av ungdomarna har rekryteringsgruppens arbete betytt

skillnaden mellan en långsam undergång, kanske förvaring inom långvården, och ett värdigt och aktivt liv. Enligt de uppgifter jag har fått är det mer än 80 % av de ungdomar som har varit med på gruppens läger som fortsätter med regelbunden fysisk träning efteråt.

Hittills har den här verksamheten i huvudsak byggts på frivilliga insatser av en liten grupp entusiaster, men de orkar inte arbeta på det viset hur länge som helst. Det måste skapas fastare former. Någon eller några personer måste få möjlighet till ett stadigt arbete med den viktiga verksamheten, och en grund för långsiktig ekonomisk planering måste skapas. Problemet är att det är fråga om ett arbete av rikskaraktär. Det fordras ett så speciellt kunnande att det är svårt att tro att verksamheten kan byggas upp i varje landstingsområde, i varje fall under överskådlig tid. Men naturligtvis går arbetet ut på att sätta i gång något som den handikappade skall fortsätta med hemma. Det kan ofta ske bäst i en vanlig idrottsförening, snarare än i avskild handikappverksamhet.

Nu har rekryteringsgruppen arbetat ut ett förslag till ett rikscentrum för handikappidrott, det s. k. projektet Görvåln center. Det har mycket som talar för sig, men många svåra problem är olösta. Framför allt gäller det att hitta en huvudman som är tillräckligt ekonomiskt stark för att i längden kunna bära upp en sådan stor och dyr anläggning.

Men det är ett arbete på sikt. Jag utesluter inte att man kan skapa ett sådant centrum, men det kommer att ta tid. Det viktigaste att göra nu, är att se till att den löpande verksamheten kan garanteras och steg för steg öka i omfattning. För det behövs det inga mångmiljonbelopp, men det gäller att hitta en huvudman.

Vad jag skulle önska att regeringen ville göra är att samla de olika parter som kan ha intresse av den här verksamheten till överläggningar, försöka få någon att ställa upp för att garantera en viss stabilitet genom att anställa en eller ett par personer som får ansvar för planering och administration. Dessutom vore det bra om Landstingsförbundet kunde utge en rekommendation till landstingen att sända sina rörelsehindrade ungdomar och eventuellt andra handikappade till de här lägren, och betala en rimlig dygnsavgift för detta.

Som jag uppfattar svaret tänker hälsovårdsministern ta initiativ till sådana överläggningar. Jag vill därför bara säga att jag kommer att följa utvecklingen med uppmärksamhet. Jag hoppas att samtalen ger resultat snabbt och att man är noga med att på ett lämpligt sätt ta till vara de eldsjälare som nu är engagerade i verksamheten.

Statsrådet ELISABET HOLM:

Herr talman! Gabriel Romanus och jag har i grunden inga olika uppfattningar i denna fråga. Jag ser också handikappidrotten som en mycket betydelsefull verksamhet, framför allt för unga handikappade människor.

Vad beträffar rekryteringsgruppens fortsatta verksamhet kan jag säga att om rekryteringsgruppen kommer in till arvsfonden med en ansökan om fortsatt stöd för lägerverksamheten, som den fått bidrag till för 1979 och

*Om arbetsmark-
nadssituationen
i Västerbottens län*

1980, så kommer ansökan att prövas i positiv anda. Naturligtvis blir det som vanligt i sådana fall också fråga om en utvärdering av verksamheten.

GABRIEL ROMANUS (fp):

Herr talman! Jag ber att få tacka också för det positiva besked som kom i hälsovårdsministrerns senaste inlägg. Det finns inte behov av så mycken ytterligare diskussion nu, jag vill bara göra ett litet tillägg.

Det betonas i svaret att det här måste ske ett samarbete mellan huvudmännen och Handikappidrottsförbundet. Jag tror att det är riktigt, men jag vill också uttrycka den förhoppningen att det sker på ett sådant sätt att man inom Handikappförbundet inte känner att man måste tränga undan annan verksamhet för att kunna vara med och stötta den här gruppen.

Det är några eldsjälar som på eget initiativ har satt i gång denna verksamhet – man jobbar väldigt intensivt och når fina resultat. Det är viktigt att de verkligen känner den uppskattning som vi som företrädare för det allmänna bör visa det här arbetet, och de bör alltså inte få känslan av att de måste tränga undan någonting annat för att få fortsätta.

Jag behöver bara nämna vilka enorma intressen – utöver de rent mänskliga – som landstingen har av att dessa svårt rörelsehindrade, ofta trafikskadade ungdomar verkligen kommer ut i ett aktivt liv i stället för att bli förvaringsfall för hela livet och belasta långvårdens hårt ansträngda resurser.

Jag tycker att det är viktigt att den synpunkten finns med, att även personer som inte passar in i den ordinarie tågordningen men som helt av egen kraft sätter i gång någonting och gör fina insatser känner att vi är beredda att ta vara på deras initiativ och handla okonventionellt. De skall inte behöva slita ut sig fullständigt, innan de kommer in i den reguljära verksamheten.

Jag tolkar hälsovårdsministrerns inlägg så, att hon har samma inställning som jag, och det gläder mig mycket.

Överläggningen var härmed avslutad.

§ 6 Om arbetsmarknadssituationen i Västerbottens län

Arbetsmarknadsministern ROLF WIRTÉN erhöll ordet för att besvara *John Anderssons* (vpk) den 10 januari anmälda fråga, 1979/80:243, och anförde:

Herr talman! John Andersson har fragat mig vilka åtgärder regeringen ämnar vidta för att stoppa vad herr Andersson kallar flyttlasspolitiken i Västerbottens län.

Västerbotten har, trots den förbättrade konjunkturen, ett besvärligt arbetsmarknadsläge. Arbetslösheten i länet kvarstår på en relativt hög nivå. Stora skillnader finns dock inom länet mellan t. ex. inland och kustbygd.

En rad åtgärder har vidtagits för att stärka sysselsättningen i länet. Till stöd för inlandet har bl. a. det s. k. Vindelälvspaketet presenterats. Inom ramen för den nyligen förbättrade regionalpolitiska stödverksamheten har bl. a.

kommunala industrilokaler kunnat uppföras och företagsinvesteringar kunnat stimuleras.

Slutligen vill jag erinra om att folkmängden i länet – som minskade under 1960-talet – under 1970-talet har ökat med ca 8 000 personer. De senaste fem åren har länet haft en nettoutflyttning på ca 1 000 personer per år.

JOHN ANDERSSON (vpk):

Herr talman! Först får jag tacka arbetsmarknadsministern för svaret.

Situationen i Västerbottens inland är verkligen svår, trots de åtgärder som arbetsmarknadsministern pekar på. Sorsele kommun t. ex. har en arbetslöshet på uppåt 7 %. Denna kommun har ett invånarantal som understiger 4 000 personer. Ungefär samma invånarantal har Dorotea kommun. En fortsatt befolkningsminskning kommer ju att få katastrofala följder. Norsjö kommun, som drabbats av gruvnedläggningar, står inför hotet om nya företagsnedläggningar. Vilhelmina kommun, som 1964 hade 13 000 invånare, tappade på två år 4 000 invånare. I dag har denna kommun en arbetslöshet på i runt tal 6 %, 36 % av de arbetslösa är ungdomar i åldrar upp till 24 år.

Så här kan det ju inte få fortgå. Här måste kraftfulla insatser göras för att skapa stadigvarande sysselsättning. De arbetslösa hoppas ändå få möjligheter att bo kvar. Dessa möjligheter har nu beskurits ytterligare genom den restriktiva handläggning som anbefallts vid arbetsförmedlingarna. Kommunerna och länsarbetsnämnderna har heller icke fått något besked om hur det blir efter den 31 mars med pengar för de kommunala beredskapsarbetena för ungdom, alltså sexmånadersanställningarna. Skall detta stöd upphöra? Då tvingas de här ungdomarna att omedelbart flytta. Hur blir det med dessa pengar efter den 31 mars? Kan vi få ett svar i kammaren i dag? Kommunerna vet inget, länsarbetsnämnderna har heller inte fått något besked. Arbetsmarknadsministern har här möjligheten att räta ut frågetecknen.

Nu är dessa stödåtgärder inte en slutgiltig lösning på problemen. Det måste ju till industrier och stadigvarande sysselsättning för att problemen skall lösas. Men de stödåtgärder jag här berört är i dag nödvändiga för att inte människorna skall tvingas flytta omedelbart. Jag tycker att det måste kallas för flyttlasspolitik, när människorna tvingas flytta.

Arbetsmarknadsministern ROLF WIRTÉN:

Herr talman! Det är riktigt som John Andersson säger, att de inlandskommuner som ligger längst upp i Västerbotten – jag menar då mot västra sidan av vårt land – har det svårast. Det är bl. a. därför som det understrukits att just Sorsele bör få hjälp i Vindelälvspaketet.

Det är inte bara fråga om att få fram resurser, utan det är också fråga om att få fram projekt och bra idéer att arbeta med. Att det finns svårigheter även när det gäller att lyckas i det arbetet tror jag att John Andersson och jag är överens om.

När det gäller åtgärder för att hjälpa arbetslös ungdom och andra arbetslösa, så har vi bifallit arbetsmarknadsstyrelsens framställning om mera

*Om arbetsmarknadssituationen
i Västerbottens län*

*Om arbetsmark-
nadssituationen
i Västerbottens län*

beredskapspengar. Arbetsmarknadsstyrelsen fick den begärda summan på 500 miljoner för en tid sedan, och arbetsmarknadsstyrelsen har också inkommit med förslag om att olika åtgärder skall förlängas till halvårsskiftet innevarande år. Detta har regeringen f. ö. fattat beslut om.

Jag har inte möjlighet att i en frågedebatt gå igenom alla dessa åtgärder, och någon sådan redogörelse tror jag inte heller att John Andersson efterlyser. Men jag vill bara konstatera att ett sådant beslut har fattats, och det är utformat så att vi skall kunna växla över våra aktiviteter för ungdomarna på ett bra sätt i den företaginriktade gymnasieskola som jag hoppas kunna presentera förslag till riksdagen om inom en tid och som förhoppningsvis skall kunna vara i verksamhet nästa läsår.

JOHN ANDERSSON (vpk):

Herr talman! Det är i alla fall på det viset, enligt vad man upplyser på arbetsförmedlingarna, att man fått skärpta bestämmelser då det gäller medel från såväl det kontanta arbetslöshetsunderstödet som A-kassan. Man säger att nu måste man omedelbart skriva rapport till länsarbetsnämnden.

Då det gäller stödet till kommunerna för att skapa de här sexmånadersanställningarna för arbetslösa ungdomar säger man ute i kommunerna i dag, att vi vet inte vad som händer efter den 31 mars. Detsamma säger man på länsarbetsnämnderna. Frågan kvarstår: Blir det en fortsatt stödverksamhet just till dessa beredskapsarbeten eller inte? Det är den fråga man ställer i dag i första hand. Fortsätter inte detta stöd tvingas ju dessa ungdomar att flytta söderut.

Arbetsmarknadsministern ROLF WIRTÉN:

Herr talman! Jag har redan sagt att regeringen har tagit ställning till AMS framställning om hur vi skall förlänga åtgärderna. Men det är fråga om en serie åtgärder, och jag har inte möjlighet att här gå igenom dem. John Andersson kan emellertid ta del av ett beslut som just i dag har fattats i regeringen.

Beträffande frågan om arbetsförmedlingarnas sätt att agera när människor erbjuds ett arbete som ligger inom det rimligas ram och tackar nej gäller naturligtvis den regel som alltid har gällt att man skall ta ett arbete som erbjuds, om det inte, som jag sade nyss, finns handikapp eller andra svårigheter som omöjliggör för personen i fråga att ta det anvisade arbetet. Utan den regeln tror jag inte att vårt förmedlingssystem skulle fungera på ett fullgott sätt. Där vi får en uppgång i antalet lediga jobb måste vi helt enkelt se till att människor tar de jobb som finns och kommer ut på den ordinarie arbetsmarknaden. Det är ju ändå syftet med vår förmedlingsverksamhet.

JOHN ANDERSSON (vpk):

Herr talman! Jag kan i princip hålla med arbetsmarknadsministern om att man skall ta ett jobb som man blivit erbjuden. Men nu är det ju så att om en ung människa i 20-årsåldern blir erbjuden ett jobb t. ex. i södra Sverige och inte vill flytta, så blir han eller hon avstängd från understöd. Det är endast de

som är bofasta, har familj, äger hus osv. som har möjlighet att vägra att ta ett anvisat jobb. Den som sa att säga är fri och kan flytta måste flytta.

Då det gäller det särskilda stödet noterar jag med glädje att regeringen har fattat beslut i det avseendet i dag. Det kommer som ett lugnande besked till kommunerna inte minst i det län som jag representerar.

Överläggningen var härmed avslutad.

Nr 70

Torsdagen den
24 januari 1980

*Om förbud för
polisföreningar
att vara delägare
i spellokaler*

§ 7 Om förbud för polisföreningar att vara delägare i spellokaler

Justitieministern HÅKAN WINBERG erhöll ordet för att besvara *Bonnie Bernströms* (fp) den 17 januari anmälda fråga, 1979/80:267, och anförde:

Herr talman! Bonnie Bernström har -- med hänvisning till att Stockholmspolisens idrottsförening är delägare i en spellokal i Stockholm -- frågat mig om jag tänker göra något för att förhindra att polisföreningar blir delägare i spellokaler.

Stockholmspolisens idrottsförening är en ideell förening som står öppen för allmänheten. Man kan självfallet ha olika meningar om det lämpliga i att en sådan förening är ekonomisk intressent i ett företag som driver en spellokal. Klart är emellertid att regeringen inte har möjlighet att meddela några föreskrifter i detta hänseende. Det skulle innebära ett åsidosättande av den föreningsfrihet som är inskriven i grundlagen.

Bonnie Bernström nämner lotteriutredningens huvudbetänkande (SOU 1979:29) Lotterier och spel. I betänkandet uppmärksammas att flipperspel, TV-spel och liknande spelapparater som finns uppställda t. ex. på konditorier och barserveringar och på senare tid också i särskilda spelhallar i en del fall har orsakat sociala problem. Från skolhåll har framförts att spelandet har gått ut över skolarbetet. Sociala myndigheter och polisen har redovisat att spelhallarna lätt blir en samlingsplats för ungdomar med sociala problem. Mot denna bakgrund har lotteriutredningen föreslagit att flipperspel och liknande spel regleras i en särskild lag. Enligt lagförslaget skall en kontrollmyndighet, länsstyrelsen, ges rätt att begränsa spelets omfattning genom att meddela föreskrifter för spelet i vissa lokaler. Det kan exempelvis gälla föreskrifter om under vilka tider spel får förekomma och hur många spelapparater som får finnas i lokalen. Betänkandet remissbehandlas f. n. och skall därefter övervägas i handelsdepartementet.

BONNIE BERNSTRÖM (fp):

Herr talman! Jag tackar justitieministern för svaret.

Frågan om flipperspel och liknande har som sagts utretts av lotteriutredningen. Under de senaste åren har det blivit vanligare att spel ställs ut i vissa lokaler i sådan mängd att de närmast fått karaktären av spelhallar. Alexander Lukas i Stockholm är en sådan spelhall. Den är känd, eller snarare ökad, som en dålig miljö för ungdomar. Knarkklangning förekommer.

I samband med lotteriutredningens verksamhet inkom flera skrivelser till

*Om förbud för
polisföreningar
att vara delägare
i spellokaler*

utredningen angående denna typ av spelhallar. Utredningen anordnade också hearings. Praktiskt taget samtliga skrivelser och instanser som var representerade i den anordnade hearingen var kritiska mot spelhallarna. Exempelvis beskriver polismyndigheten i Malmö den här typen av lokaler, dit ungdomar söker sig, som rena knarkklubbar. I en liknande lokal i Malmö gjorde polisen tre razzior innan lokalen stängdes.

Orsaken till den fråga jag ställt är att Stockholmspolisens idrottsförening är delägare i den tidigare omtalade Alexander Lukas. Det är inte ovanligt att idrottsföreningar försöker få inkomster via spel- och lotteriverksamhet. Stockholmspolisens idrottsförening är med andra ord inte udda i det här sammanhanget. Men det som gör det olämpligt är att det är just en polisförening som är delägare. Polisen får därmed dubbla roller: dels skall polisen övervaka och vara beredd att göra razzior, dels har polisen ett intresse av att verksamheten går bra för att få pengar till föreningskassan.

Man kan alltså starkt ifrågasätta om det är lämpligt för polisen att bli delägare i en verksamhet i vilken knarkklängningen gror. I sin förlängning kan den här modellen få orimliga konsekvenser.

Herr talman! Vi har föreningsfrihet här i landet. Och det är en viktig frihet. Den gäller också polisens idrottsföreningar. Men vad jag här har velat ha besked om från justitieministern är lämpligheten i det aktuella fallet.

I rubriken på min fråga finns ordet "förbud". Det är en felaktig rubrik, och jag är inte själv upphovet till den. Min mening är att man inte löser alla problem här i världen med förbud. Därtill har vi som sagt föreningsfrihet. Vad jag efterlyser är en meningsyttring från justitieministern. En meningsyttring kan många gånger ha samma effekt som ett förbud.

Det enda jag finner av meningsyttring i svaret från justitieministern är följande: "Man kan självfallet ha olika meningar om det lämpliga i att en sådan förening är ekonomisk intressent i ett företag som driver en spellokal." Men, herr justitieminister, vem är "man" i det här fallet?

Justitieministern HÅKAN WINBERG:

Herr talman! Bonnie Bernström säger att man kan ifrågasätta om det är lämpligt för polisen att verka i den här organisationsformen. Jag kan ge Bonnie Bernström rätt i att det finns en viss skillnad mellan ideella föreningar där polismän är verksamma och andra ideella föreningar. På en polisman ställs det vissa krav på uppträdande så att hans förtroende hos allmänheten förblir orubbat. Det gäller både under tjänstetid och på fritid. Vi har regler om det i 14 § polisinstruktionen, om den s. k. polisetikern.

Enligt de reglerna får en polisman t. ex. inte genom skuldsättning eller på annat sätt göra sig beroende av den vars verksamhet han har att övervaka. Han får inte heller på grund av tjänsten motta gåva, belöning eller annan sådan förmån, utan att polisstyrelsen medger det. Slutligen anges i paragrafen att en polisman inte får motta lån eller annan förmån, varigenom han kan bli beroende av underlydande. Jag vill framhålla att det i det här fallet inte ens påstås att någon polisman skulle ha brutit mot de här reglerna.

Bonnie Bernström använde begreppet polisföreningar. Jag kanske skall påpeka att Stockholmspolisens idrottsförening, som ju är en av de större föreningarna i landet med ca 6 000 medlemmar, är öppen för alla. De flesta medlemmarna är i dag inte poliser.

Jag anser inte att jag i riksdagen skall tycka till om det lämpliga i att polisföreningar är delägare i spellokaler. Jag har givit en möjlighet att tolka svaret genom att säga att man kan ha olika meningar om det här. Det finns alldeles klara regler om vad föreningar får göra och inte, och regeringen saknar möjlighet att hindra detta.

*Om förbud för
polisföreningar
att vara delägare
i spellokaler*

BONNIE BERNSTRÖM (fp):

Herr talman! Jag är också medveten om att Stockholmspolisens idrottsförening är öppen för allmänheten. Men likväl är polismästaren i Stockholm ordförande i föreningen, vilket ändå ger den karaktären av att vara polisens idrottsförening.

Håkan Winberg refererar till den instruktion som gäller för polisman. Därmed anger han ju ändå att det är olämpligt att en polisförening är delägare i sådan verksamhet som vi här talar om. Det som gäller för den enskilde polismannen måste ju också gälla för polismännen kollektivt.

Jag är också inne på den linjen att regeringen inte kan göra någonting. Men en meningsyttring från justitieministern kan ha precis lika stor effekt. Och äsiktsfrihet har vi här i landet. Den gäller också justitieministrar.

Överläggningen var härmed avslutad.

§ 8 Föredrogs och hänvisades

Motionerna

- 1979/80:587–590 till konstitutionsutskottet
- 1979/80:591–597 till finansutskottet
- 1979/80:598–611 till skatteutskottet
- 1979/80:612 till justitieutskottet
- 1979/80:613–615 till lagutskottet
- 1979/80:616–618 till utrikesutskottet
- 1979/80:619–621 till försvarsutskottet
- 1979/80:622–632 till socialförsäkringsutskottet
- 1979/80:633–642 till socialutskottet
- 1979/80:643–655 till kulturutskottet
- 1979/80:656–670 till utbildningsutskottet
- 1979/80:671–687 till trafikutskottet
- 1979/80:688 till socialutskottet
- 1979/80:689–697 till jordbruksutskottet
- 1979/80:698–721 till näringsutskottet
- 1979/80:722–732 till arbetsmarknadsutskottet
- 1979/80:733 till kulturutskottet
- 1979/80:734–745 till arbetsmarknadsutskottet
- 1979/80:746–758 till civilutskottet

1979/80:759 till socialutskottet
1979/80:760 till näringsutskottet
1979/80:761 till kulturutskottet
1979/80:762 till utbildningsutskottet

§ 9 Föredrogs och bifölls

Interpellationsframställningarna 1979/80:123 och 124

§ 10 Tredje vice talmannen meddelade att på föredragningslistan för morgondagens sammanträde skulle propositionerna nr 100 och 101 sättas sist.

§ 11 Anmäldes och bordlades

Motionerna

- 1979/80:763 av *Karin Ahrland* om sparsamhet med riksdagstryck
1979/80:764 av *Gunnar Biörck* i Värmdö om inrättande av ett riksdagens konsekvensinstitut
1979/80:765 av *Kurt Hugosson* om sekretesskydd för uppgifter som utgör underlag för statistikproduktion
1979/80:766 av *Per Olof Håkansson m. fl.* om en översyn av lagen om prästval
1979/80:767 av *Björn Körlof* om sakområdesindelning vid utgivning av Svensk Författningssamling
1979/80:768 av *Knut Wachtmeister m. fl.* om förstöring av vissa journalkopior
1979/80:769 av *Lars Werner m. fl.* om kyrkans skiljande från staten
1979/80:770 av *Axel Andersson m. fl.* om en utredning rörande Guadeloupe-medlen
1979/80:771 av *Wivi-Anne Cederqvist m. fl.* om prioritering av ett nytt polishus i Sandviken
1979/80:772 av *Arne Fransson m. fl.* om översyn av upphandlingskungörelsen
1979/80:773 av *Helge Hagberg m. fl.* om indexreglering av lån
1979/80:774 av *Ingemar Hallenius* och *Johan Olsson* om myndigheternas anslags- och budgetarbete
1979/80:775 av *Erik Hovhammar m. fl.* om anbudskonkurrens vid kommunal byggnads- och anläggningsverksamhet
1979/80:776 av *Johan Olsson* och *Sven Andersson* om den offentliga upphandlingen
1979/80:777 av *Olof Palme m. fl.* om det statliga finansiella stödet till företag
1979/80:778 av *Rune Rydén m. fl.* om statens dataserviceverksamhet
1979/80:779 av *Sture Thun* om utnyttjande av finansfullmakten för ett nytt polishus i Mjölby
1979/80:780 av *Lars Werner m. fl.* om svensk samhällspolitik under 1980-talet

- 1979/80:781 av *Ivar Franzén* om avdragen för resekostnader vid inkomstbeskattningen
- 1979/80:782 av *Filip Fridolfsson* om beräkningen av bilförmån vid beskattningen
- 1979/80:783 av *Kerstin Göthberg* och *Kerstin Andersson* i Hjärtum om avdraget vid inkomstbeskattningen för resekostnader
- 1979/80:784 av *Nils Hjorth* och *Margit Sandéhn* om försäljningen vid flygplatserna
- 1979/80:785 av *Filip Johansson* om restitution av bensinskatt till yrkesfiskare
- 1979/80:786 av *Ove Karlsson m. fl.* om skattebefrielse för periodisk skrift som utges av barn- och ungdomsorganisation
- 1979/80:787 av *Wiggo Komstedt m. fl.* om rätten till avdrag vid inkomstbeskattningen för periodiskt understöd
- 1979/80:788 av *Björn Körlof* om enhetligt uppgiftslämnande om inkomstförhållanden
- 1979/80:789 av *Björn Körlof* om höjning av sparavdraget
- 1979/80:790 av *Margit Odelsparr* och *Stina Eliasson* om avskaffande av rätt till avdrag vid inkomstbeskattningen av frivilliga periodiska understöd
- 1979/80:791 av *Martin Olsson* om beskattningen av realisationsvinst som uppkommer genom fastighetsreglering
- 1979/80:792 av *Ingegärd Oskarsson m. fl.* om slopande av mervärdeskatten på kemikalier avsedda för kalkning av sjöar
- 1979/80:793 av *Olof Palme m. fl.* om höjning av skogsvårdsavgiften
- 1979/80:794 av *Lars Ulander m. fl.* om åtgärder mot skattefusk
- 1979/80:795 av *Nils Berndtson m. fl.* om upphävande av bestämmelserna om tingspredikan
- 1979/80:796 av *Rune Carlstein* om överflyttning av mål om betalningsföreläggande till behörig tingsrätt
- 1979/80:797 av *Ella Johnsson* och *Gunilla André* om frivården inom kriminalvården
- 1979/80:798 av *Göran Karlsson* om åtalsreglerna vid barnmisshandel
- 1979/80:799 av *Marianne Karlsson* och *Martin Olsson* om särskild påföljd för skadegörelse
- 1979/80:800 av *Gullan Lindblad* och *Siri Häggmark* om skärpta straff för grova narkotikabrott
- 1979/80:801 av *Gullan Lindblad* och *Göte Jonsson* om det fortsatta arbetet på en ny polislag
- 1979/80:802 av *Maj Britt Theorin m. fl.* om en fristående parlamentarisk styrelse för säkerhetspolisen
- 1979/80:803 av *Lars Werner m. fl.* om säkerhetspolisens verksamhet
- 1979/80:804 av *Kerstin Andersson* i Kumla *m. fl.* om avdrag på underhållsbidrag till barn vid utövande av umgängesrätt
- 1979/80:805 av *Rune Carlstein* och *Lars-Åke Larsson* om uppräknig av skadeståndslivräntor
- 1979/80:806 av *Per Olof Håkansson m. fl.* om avvecklingen av dödsbon

- 1979/80:807 av *Martin Olsson* och *Margit Odelsparr* om proportionellt val vid utseende av arbetsutskott i vissa stiftelser m. m.
- 1979/80:808 av *Helge Hagberg m. fl.* om stipendierna för studerande vid folkhögskolan i Manchester
- 1979/80:809 av *Birgitta Hambræus m. fl.* om ett nytt FN-organ för energifrågor
- 1979/80:810 av *Bertil Dahlén* om tidpunkten för inkallelse till värnplikts-tjänstgöring
- 1979/80:811 av *Anders Gernandt* om försök med vegetarisk kost vid vissa militärförband
- 1979/80:812 av *Anders Gernandt* och *Nils Erik Wååg* om informationssystemsutvecklingen inom försvaret
- 1979/80:813 av *Anders Gernandt m. fl.* om användning av försvarets resurser för civilt ändamål
- 1979/80:814 av *Eric Hägelmark* om försök med överlåtelse av fri värnpliktsresa till närmaste anhöriga
- 1979/80:815 av andre vice talmannen *Thorsten Larsson* och *Einar Larsson* om beredskapslagring av olja hos jordbruksföretagen
- 1979/80:816 av *Hans Lindblad* om det militära försvarets huvudprogram "Operativ ledning m. m."
- 1979/80:817 av *Hans Lindblad* och *Eric Hägelmark* om det militära vitsordssystemet
- 1979/80:818 av *Ivan Svanström* och *Ulla Ekelund* om fria hemresor för tjänstgörande värnpliktiga
- 1979/80:819 av *Maj Britt Theorin m. fl.* om forskning för försvar och fred
- 1979/80:820 av *Kerstin Andersson* i Hjärtum och *Kerstin Göthberg* om ersättningen för sjukresa med egen bil
- 1979/80:821 av *Lennart Bladh m. fl.* om handikappersättningen till gravt hörselskadade
- 1979/80:822 av *Lennart Brunander* om vårdbidraget till vårdare av handikappad under 16 års ålder
- 1979/80:823 av *Ulla Ekelund* om rätten till vårdbidrag för vård av utvecklingsstört barn
- 1979/80:824 av *Helge Hagberg* om översyn av 365-dagarsregeln inom sjukförsäkringen
- 1979/80:825 av *Ann-Cathrine Haglund* och *Elisabeth Fleetwood* om vuxenutbildningsnämnderna
- 1979/80:826 av *Ing-Marie Hansson m. fl.* om ersättningen för vård av handikappat barn
- 1979/80:827 av *Björn Körlof* om pensionerna till försvarets reservpersonal
- 1979/80:828 av *Einar Larsson m. fl.* om statsbidrag till företagshälsovård
- 1979/80:829 av *Erik Larsson m. fl.* med anledning av proposition 1979/80:76 om utbyggnad av föräldraförsäkringen
- 1979/80:830 av andre vice talmannen *Thorsten Larsson m. fl.* om karensdagar inom sjukförsäkringen
- 1979/80:831 av *Arne Lindberg m. fl.* om havandeskapspenning

- 1979/80:832 av *Eivor Nilson* och *Stina Eliasson* om statens bidrag till landstingen för hemsjukvård
- 1979/80:833 av *Olof Palme m. fl.* om tandvårdsförsäkringen
- 1979/80:834 av *Magnus Persson m. fl.* om ersättningen för inkomstförlust vid arbetsskada
- 1979/80:835 av *Åke Polstam* om viss översyn av lagen om pensionstillskott
- 1979/80:836 av förste vice talmannen *Ingegerd Troedsson* och *Knut Wachmeister* om beräkningen av egenavgifter till sjukförsäkringen
- 1979/80:837 av *Åke Wictorsson* om rätten för diabetiker till ersättning för vissa merkostnader
- 1979/80:838 av *Lena Öhrsvik* om avgifter för sjukhusvård
- 1979/80:839 av *Bertil Dahlén* om ökad utbildning av läkare inom reumatologin
- 1979/80:840 av tredje vice talmannen *Karl Erik Eriksson* och *Elver Jonsson* om de samhällsekonomiska konsekvenserna av alkoholbruket
- 1979/80:841 av *Ivar Franzén* om åtgärder för ökad likställighet och större valfrihet beträffande barnomsorg
- 1979/80:842 av *Ann-Cathrine Haglund m. fl.* om viss översyn av omsorgslagen
- 1979/80:843 av *Britta Hammarbacken m. fl.* om statsbidragen till daghem och familjedaghem
- 1979/80:844 av *Göran Karlsson m. fl.* om färdtjänsten
- 1979/80:845 av *Göran Karlsson m. fl.* om fortsatta insatser för en bättre arbetsmiljö
- 1979/80:846 av *Göran Karlsson m. fl.* om översyn av semesterlagen
- 1979/80:847 av *Ove Karlsson m. fl.* om sommar- och lägergårdar
- 1979/80:848 av *Ove Karlsson m. fl.* om rätt till barnomsorgsplats för ofrivilligt arbetslös
- 1979/80:849 av *Björn Körlof* och *Sten Svensson* om en kartläggning av barn- och ungdomsproblemen, m. m.
- 1979/80:850 av *Erik Larsson* och *Göran Karlsson* om inrättande av ett institut för psykosocial miljömedicin
- 1979/80:851 av *Maja Ohlin m. fl.* om ett program för mammografi
- 1979/80:852 av *Maj Pehrsson m. fl.* om utbyggnad och decentralisering av barnreumatikervården
- 1979/80:853 av *Maj Pehrsson m. fl.* om åtgärder för att förbättra de allergisjukas situation
- 1979/80:854 av *Anna-Greta Skantz m. fl.* om organisationen av det rättsmedicinska, rättskemiska och kriminaltekniska undersökningsväsendet
- 1979/80:855 av *Maj Britt Theorin m. fl.* om offentliggörande av klinisk prövning av läkemedel
- 1979/80:856 av *Lars Werner m. fl.* om åtgärder mot asbest i dricksvatten
- 1979/80:857 av *Eva Winther* om äldre invandrades situation
- 1979/80:858 av *Lena Öhrsvik* och *Iris Mårtensson* om dövblindas rätt till information m. m.

- 1979/80:859 av *Georg Andersson m. fl.* om anslag till vissa kulturändamål
- 1979/80:860 av *Georg Andersson m. fl.* om en kartläggning av den kommersiella kulturindustrin
- 1979/80:861 av *Wivi-Anne Cederqvist* och *Birgitta Johansson* om översyn av almanackans namnlängd
- 1979/80:862 av *Bertil Dahlén* om statsbidrag till plastbeläggning av 70-metersbacken vid Riksskidstadion i Falun
- 1979/80:863 av *Stina Eliasson m. fl.* om statligt stöd till kulturhistoriskt värdefull bebyggelse
- 1979/80:864 av *Karin Flodström m. fl.* om Riksteaterns resurser
- 1979/80:865 av *Helge Hagberg m. fl.* om en utvärdering av de kulturpolitiska satsningarna
- 1979/80:866 av *Ing-Marie Hansson* och *Axel Andersson* om SJ:s järnvägsmuseum
- 1979/80:867 av *Per-Axel Nilsson* och *Torsten Gustafsson* om bevarandet av gotländska kyrkor, m. m.
- 1979/80:868 av *Ivan Svanström* och *Olle Eriksson* om vård och upprustning av kulturhistoriskt värdefull bebyggelse
- 1979/80:869 av *Lars Werner m. fl.* om höjt statsbidrag till fria grupper inom kulturlivet
- 1979/80:870 av *Lars Werner m. fl.* om bibliotekersättningen
- 1979/80:871 av *Åke Wictorsson m. fl.* om fritid i skärgård
- 1979/80:872 av *Anna Wohlin-Andersson* om friluftslivet i ostkustens skärgårdar
- 1979/80:873 av *Stig Alemyr m. fl.* om utbildning av tolkar för döva, m. m.
- 1979/80:874 av *Stig Alemyr m. fl.* om utbildning av fackliga skolinformatörer m. m.
- 1979/80:875 av *Elis Andersson m. fl.* om undervisning i teckenspråk på grundskolans mellanstadium
- 1979/80:876 av *Sven Andersson m. fl.* om inrättande inom högskolan av en utbildningslinje för optiker
- 1979/80:877 av *Bonnie Bernström* om journalistutbildningen vid universitetet i Stockholm
- 1979/80:878 av *Gunnar Biörck* i Värmdö om utökad parlamentarisk representation i forskningsrådsnämnden
- 1979/80:879 av *Anita Bråkenhielm m. fl.* om placering vid Uppsala universitet av professuren i historisk demografi
- 1979/80:880 av *Ulla Ekelund* och *Einar Larsson* om lägstadieläroartutbildning vid högskolan i Kristianstad, m. m.
- 1979/80:881 av *Bernt Ekinge* och *Margareta Andrén* om skolpastorer
- 1979/80:882 av *Stina Eliasson* och *Eivor Nilson* om inrättande vid högskolan i Östersund av en linje i praktisk ekologi
- 1979/80:883 av *Kerstin Göthberg m. fl.* om nya bidragsregler för Riksförbundet Hem och Skola
- 1979/80:884 av *Helge Hagberg m. fl.* om lokalisering till högskolan i Örebro av yrkesteknisk utbildning

- 1979/80:885 av *Helge Hagberg m. fl.* om lärarutbildning vid högskolan i Örebro
- 1979/80:886 av *Evert Hedberg m. fl.* om timantalet inom studiecirkelverksamheten
- 1979/80:887 av *Larz Johansson* om utbildningen av lärare inom grundutbildningen för vuxna
- 1979/80:888 av *Ove Karlsson m. fl.* om statligt stöd till hjälpmedel m. m. för handikappade skolelever
- 1979/80:889 av *Helge Klöver* om intagningen till verktygsteknisk gymnasie-linje
- 1979/80:890 av *Arne Lindberg m. fl.* om religionskunskap som särskilt skolämne
- 1979/80:891 av *Gullan Lindblad* och *Göthe Knutson* om lärarutbildningen vid högskolan i Karlstad
- 1979/80:892 av *Hagar Normark m. fl.* om inrättande vid Umeå universitet av en forskartjänst i genetisk epidemiologi
- 1979/80:893 av *Christina Rogestam* om utredning av viss forskarutbildning inom del av vårdområdet
- 1979/80:894 av *Marianne Ståhlberg m. fl.* om högskolan i Östersund m. m.
- 1979/80:895 av *Ivan Svanström* om körkortsutbildning i skolan
- 1979/80:896 av *Sten Svensson m. fl.* om yrkesteknisk högskoleutbildning i Skaraborgs län inom livsmedelsindustrin
- 1979/80:897 av *Lars Werner m. fl.* om frädsforskningen vid universiteten
- 1979/80:898 av *Eva Winther* om utbildning i invandrarkunskap
- 1979/80:899 av *Eva Winther* om meritvärdering och komplettering av invandrares utbildning
- 1979/80:900 av *Sina Andersson m. fl.* om bibehållande av Roslagsbanan
- 1979/80:901 av *Anders Björck* om televerkets monopolställning
- 1979/80:902 av *Bertil Dahlén* om sjömätningssystemet
- 1979/80:903 av *Jens Eriksson* och *Siri Häggmark* om åtgärder för att minska sommartrafiken på Europaväg 6
- 1979/80:904 av *Arne Fransson* och *Kersti Johansson* om förbättrad postservice
- 1979/80:905 av *Helge Hagberg m. fl.* om kommunikationsradio i SJ:s lok och vagnar
- 1979/80:906 av *Birgitta Hambraeus m. fl.* om servicen på inlandsbanan
- 1979/80:907 av *Birgitta Hambraeus m. fl.* om den mindre skeppsfarten, m. m.
- 1979/80:908 av *Ing-Marie Hansson m. fl.* om lokaliseringen av den civila flygförarutbildningen
- 1979/80:909 av *Sven Henricsson* och *Bertil Måbrink* om upprustning av järnvägssträckan Växjö-Västervik
- 1979/80:910 av *Karin Israelsson* och *Filip Johansson* om samordning av godstransporterna i Norrlands glesbygder
- 1979/80:911 av *Bertil Jonasson m. fl.* om viss upprustning inom SJ

- 1979/80:912 av *Sven Lindberg m. fl.* om utbyggnad av flygplatsen i Östersund
- 1979/80:913 av *Eivor Nilson* och *Stina Eliasson* om en bibana mellan Sveg och Röros
- 1979/80:914 av *Eivor Nilson* och *Stina Eliasson* om samordning av godstransporterna
- 1979/80:915 av *Tore Nilsson m. fl.* om upprustning av Gunnarns flygfält
- 1979/80:916 av *Maj Pehrsson* och *Stina Andersson* om skyldighet för gångtrafikant att i mörker bära reflexanordning eller lykta
- 1979/80:917 av *Anita Persson m. fl.* om lokaliseringen av den civila flygförarutbildningen
- 1979/80:918 av *Magnus Persson* och *Sune Johansson* om skyltning av kommungränser
- 1979/80:919 av *Sixten Pettersson* om åtgärder mot olaga yrkesmässig trafik
- 1979/80:920 av *Rolf Rämgård m. fl.* om återinförande av persontrafiken på järnvägssträckan Mora-Älvdalen
- 1979/80:921 av *Roland Sundgren m. fl.* om snabbtågsförbindelser inom Mäljarregionen
- 1979/80:922 av *Roland Sundgren m. fl.* om lokalisering till Västerås av den civila flygförarutbildningen
- 1979/80:923 av *Ivan Svanström m. fl.* om en bro vid Bjursund
- 1979/80:924 av *Lars Werner m. fl.* om särskilt anslag för förstärkning av vinterberedskapen vid SJ, m. m.
- 1979/80:925 av *Lennart Brunander* och *Märta Fredrikson* om åtgärder mot tungmetaller i avloppsslam
- 1979/80:926 av *Ulla Ekelund m. fl.* om höjt bidrag till Norrvikens trädgårdar
- 1979/80:927 av *Jens Eriksson* om sälstammens storlek på västkusten
- 1979/80:928 av *Jens Eriksson* och *Georg Åberg* om fiskenämndernas sammansättning
- 1979/80:929 av *Jens Eriksson* och *Georg Åberg* om effekterna av fågelskyddsområden
- 1979/80:930 av *Birgitta Hambræus* och *Pär Granstedt* om statligt stöd till produktionen av frukt, rotfrukter och grönsaker
- 1979/80:931 av *Filip Johansson* om sammansättningen av länens fiskenämnder
- 1979/80:932 av *Filip Johansson m. fl.* om viss försöksverksamhet vid Sveriges lantbruksuniversitet
- 1979/80:933 av andre vice talmannen *Thorsten Larsson m. fl.* om förbud mot användning av höns gödsel som foder
- 1979/80:934 av *Grethe Lundblad m. fl.* om skärpta bestämmelser om lagring av bekämpningsmedel
- 1979/80:935 av *Svante Lundkvist m. fl.* om yrkesutbildningen i skogsbruk
- 1979/80:936 av *Svante Lundkvist m. fl.* om vissa konsumentfrågor

- 1979/80:937 av *Iris Mårtensson m. fl.* om ytterligare personal till lantbruksnämnden i Gävleborgs län
- 1979/80:938 av *Kerstin Nilsson m. fl.* om lokalisering till Pajala av en skogsforskningsanstalt
- 1979/80:939 av *Arne Nygren* om minskningen av antalet mjölkleverantörer
- 1979/80:940 av *Rune Rydén m. fl.* om internationella bestämmelser om motorfordon och miljö
- 1979/80:941 av *Börje Stensson* och *Esse Petersson* om åtgärder mot miljöförstöring
- 1979/80:942 av *Mårten Werner* och *Rolf Clarkson* om de etiska nämnderna för prövning av djurförsök
- 1979/80:943 av *Lars Werner m. fl.* om begränsning av kvicksilverutsläpp
- 1979/80:944 av *Georg Åberg* och *Jens Eriksson* om arbetstidens längd inom yrkesfisket
- 1979/80:945 av *Lennart Brunander* och *Märta Fredrikson* om åtgärder mot engångsförpackningar
- 1979/80:946 av *Bernt Ekinge m. fl.* om behovet av kollektiva transporter för turistnäringen
- 1979/80:947 av *Jens Eriksson* och *Siri Häggmark* om begränsning av elförbrukningen på allmän plats
- 1979/80:948 av *Karin Flodström m. fl.* om prismärkningen
- 1979/80:949 av *Arne Fransson m. fl.* om en energiförsörjningsplan för Jönköpings län
- 1979/80:950 av *Ivar Franzén* om en pilotanläggning för minskad energiförbrukning i tätort
- 1979/80:951 av *Ivar Franzén* och *Rolf Andersson* om åtgärder för att stimulera alternativ produktion av elström
- 1979/80:952 av *Tommy Franzén m. fl.* om höjt anslag till statens elektriska inspektion
- 1979/80:953 av *Filip Fridolfsson m. fl.* om egenföretagares personliga borgensåtagande
- 1979/80:954 av *Anders Gernandt* och *Kerstin Göthberg* om fortsatt bryggeriverksamhet i Arboga
- 1979/80:955 av *Wilhelm Gustafsson* om stickprovskontroll av mängduppgifter för färdigförpackade varor
- 1979/80:956 av *Birgitta Hambræus* om förbud mot export av kärnreaktorer m. m.
- 1979/80:957 av *Birgitta Hambræus* och *Ivar Franzén* om energisparande åtgärder
- 1979/80:958 av *Birgitta Hambræus m. fl.* om kalkindustrins framtid
- 1979/80:959 av *Lars Henrikson m. fl.* om lokalisering till Linköping av ett produktutvecklingscentrum
- 1979/80:960 av *Lena Hjelm-Wallén m. fl.* om statlig styrelsrepresentation i Esselte AB

- 1979/80:961 av *Börje Hörnlund m. fl.* om företagartutbildning i de fyra nordligaste länen
- 1979/80:962 av *Filip Johansson* och *Arne Lindberg* om inrättande av ett Norrbottens energiföretag
- 1979/80:963 av *Rune Jonsson* och *Stig Olsson* om strukturförändringar i skogsindustrin
- 1979/80:964 av *Ove Karlsson m. fl.* om den framtida användningen av fasta bränslen
- 1979/80:965 av *Torsten Karlsson* om Luxors framtid
- 1979/80:966 av *Ingemar Konradsson m. fl.* om mineralprocesslaboratoriet i Stråssa
- 1979/80:967 av *Sven Lindberg m. fl.* om åtgärder för att utveckla Jämtlands län till ett turistcentrum
- 1979/80:968 av *Kjell Nilsson m. fl.* om verksamheten vid Södra Skogsägarnas industrier
- 1979/80:969 av *Olof Palme m. fl.* om styrelserepresentation för samhället i vattenkraftsföretag och oljebolag
- 1979/80:970 av *Olof Palme m. fl.* om stålindustrin m. m.
- 1979/80:971 av *Esse Petersson* och *Börje Stensson* om annonsförbud beträffande öl och tobak
- 1979/80:972 av *Bengt Silfverstrand m. fl.* om regionala investmentbolag i Skånelänen
- 1979/80:973 av *Gudrun Sundström* och *Yngve Nyquist* om strukturplanen för SSAB:s framtida utveckling
- 1979/80:974 av *Sten-Ove Sundström* och *Ingvar Svanberg* om utbyggnad av järnverket i Luleå
- 1979/80:975 av *Sten Svensson m. fl.* om samhällets konsumentpolitik
- 1979/80:976 av *Lars Werner m. fl.* om obligatorisk förhandsgranskning av nya produkter, m. m.
- 1979/80:977 av *Bertil Danielsson* och *Ewy Möller* om regionalpolitiskt stöd till turistnäringen
- 1979/80:978 av *Ingegerd Elm m. fl.* om förbud mot uppsägning med anledning av värnpliktstjänstgöring
- 1979/80:979 av *Arne Fransson* om ordförande i distriktsarbetsnämnd
- 1979/80:980 av *Nils-Olof Gustafsson m. fl.* om byggarbetsplanering
- 1979/80:981 av *Åke Gustavsson m. fl.* om en bättre regional balans
- 1979/80:982 av *Erik Hovhammar m. fl.* om åtgärder för arbetshandikappade
- 1979/80:983 av *Kurt Hugosson m. fl.* om åtgärder för att upprätthålla sysselsättningen i Göteborgsregionen
- 1979/80:984 av *Börje Hörnlund* om inriktningen av beredskapsarbeten
- 1979/80:985 av *Ove Karlsson m. fl.* om regionalpolitiskt stöd till industrilokaler
- 1979/80:986 av *Torsten Karlsson* om arbetsmarknadsläget i Motala, m. m.
- 1979/80:987 av *Wiggo Komstedt m. fl.* om kriminalisering av skyddande av utvisad person

- 1979/80:988 av *Ingemar Konradsson m. fl.* om feriearbete för skolungdom
- 1979/80:989 av *Iris Mårtensson m. fl.* om förstärkt glesbygdsstöd
- 1979/80:990 av *Tore Nilsson och Erik Olsson* om bristen på arbetskraft
- 1979/80:991 av *Arne Nygren m. fl.* om viss utlokalisering av kommittéväsendet
- 1979/80:992 av *Johan Olsson och Stig Josefson* om bättre överensstämmelse mellan utbud och efterfrågan på arbetsmarknaden
- 1979/80:993 av *Stig Olsson och Birgitta Johansson* om ungdomsarbetslösheten
- 1979/80:994 av *Olof Palme m. fl.* om arbetsmarknadspolitik för ökad sysselsättning
- 1979/80:995 av *Olof Palme m. fl.* om ändring i medbestämmandelagen, m. m.
- 1979/80:996 av *Åke Polstam* om sysselsättningskapande åtgärder för rörelsehindrade ungdomar
- 1979/80:997 av *Sten Svensson och Karl Leuchovius* om planeringstalet för Skaraborgs län
- 1979/80:998 av *Sten Svensson och förste vice talmannen Ingegerd Troedsson* om stödområdesplacering av Gotlands kommun
- 1979/80:999 av *Åke Svensson och Ivan Svånström* om utlokalisering till Kalmar län av central statlig verksamhet
- 1979/80:1000 av *Lars Ulander m. fl.* om skärpt kontroll av vissa företagare
- 1979/80:1001 av *Lars Werner m. fl.* om vissa ändringar i medbestämmandelagen
- 1979/80:1002 av *Lars Werner m. fl.* om höjt anslag till invandrарorganisationer
- 1979/80:1003 av *Lars Werner m. fl.* om förbud mot avsked vid strejk, m. m.
- 1979/80:1004 av *Åke Wictorsson och Sivert Andersson* om planeringstalet för Stockholms län
- 1979/80:1005 av *Görel Bohlin* om uppvärmningskostnaderna i hyres- resp. bostadsrättslägenheter m. m.
- 1979/80:1006 av *Rolf Dahlberg m. fl.* om översyn av hyresförhandlingslagen, m. m.
- 1979/80:1007 av *Nils-Olof Gustafsson m. fl.* om s. k. överkostnad vid bostadsbyggande
- 1979/80:1008 av *Egon Jacobsson och Roland Sundgren* om viss översyn av expropriationslagen
- 1979/80:1009 av *Olof Palme m. fl.* om samordnade insatser för energihushållning, införande av nya energikällor och förbättringar av den sociala miljön
- 1979/80:1010 av *Ulla Tillander* om beaktande i byggnadslagstiftningen av barnens behov
- 1979/80:1011 av *Lars Werner m. fl.* om förbättrade bostadsbidrag
- 1979/80:1012 av *Olof Palme m. fl.* om bryggeriindustrin

- 1979/80:1013 av *Bernt Ekinge* om verksamheten vid civilförsvvarsskolan i Katrineholm, m. m.
- 1979/80:1014 av *Bernt Ekinge* om järnvägskommunikationerna i Södermanlands län, m. m.
- 1979/80:1015 av *Bernt Ekinge* om inrättande av en central energimyndighet i Studsvik, m. m.
- 1979/80:1016 av förste vice talmannen *Ingegerd Troedsson* om beräkningen av socialförsäkringsavgifter
- 1979/80:1017 av förste vice talmannen *Ingegerd Troedsson* om ändrade regler för avsättning till investeringsreserv
- 1979/80:1018 av *Rune Gustavsson m. fl.* om vissa alkoholpolitiska åtgärder
- 1979/80:1019 av *Rune Gustavsson m. fl.* om förbud mot försäljning av snabbvinsatser
- 1979/80:1020 av *Rune Gustavsson m. fl.* om förbud mot alkoholförtäring på allmän plats
- 1979/80:1021 av *Olof Palme m. fl.* om tekoindustrin
- 1979/80:1022 av *Olof Palme m. fl.* om dispens från varselvillkoret i visst fall
- 1979/80:1023 av *Olof Palme m. fl.* om näringspolitiken
- 1979/80:1024 av *Olof Palme m. fl.* om ändrad bolagsbeskattning
- 1979/80:1025 av *Olof Palme m. fl.* om åtgärder för gruvindustrin
- 1979/80:1026 av *Olof Palme m. fl.* om transportkostnaderna på malmbanan
- 1979/80:1027 av *Olof Palme m. fl.* om åtgärder för skogsnäringen
- 1979/80:1028 av *Olof Palme m. fl.* om viss ändring i 19 § skogsvårdslagen
- 1979/80:1029 av *Olof Palme m. fl.* om viss ändring i 136 a § byggnadslagen
- 1979/80:1030 av *Olof Palme m. fl.* om invandrarpolitiken
- 1979/80:1031 av *Olof Palme m. fl.* om psykiatrisk vård för invandrare
- 1979/80:1032 av *Nils Erik Wååg m. fl.* om utformningen av det regionalpolitiska stödet
- 1979/80:1033 av *Nils Erik Wååg m. fl.* om skyldigheten att upprätta skogsbruksplaner, m. m.
- 1979/80:1034 av *Nils Erik Wååg m. fl.* om sysselsättningen vid Östana pappersbruk
- 1979/80:1035 av *Nils Erik Wååg m. fl.* om viss ändring i 136 a § byggnadslagen
- 1979/80:1036 av *Bertil Måbrink* om lokalisering av statlig verksamhet till Hofors kommun, m. m.
- 1979/80:1037 av *Bertil Måbrink* om åtgärder för att t. v. förhindra nedläggning av gruvor

§ 12 Anmälan av interpellation

Anmäldes och bordlades följande interpellation som ingivits till kammarkansliet

den 23 januari

1979/80:125 av *Georg Andersson* (s) till socialministern om medel till det s. k. Vilhelminaprojektet:

Socialstyrelsen har sedan hösten 1973 i Vilhelmina drivit ett fältanknutet forsknings- och utvecklingsarbete i samarbete med Vilhelmina kommun och Västerbottens läns landsting. Efter förslag av delegationen för social forskning anvisade regeringen ett slutanslag för budgetåret 1979/80.

I proposition 1979/80:6 om socialstyrelsens uppgifter och organisation m. m. förutskickar regeringen att en arbetsgrupp skall tillsättas inom socialdepartementet för att pröva hur de utvecklings- och försöksverksamheter som sedan början av 1970-talet bedrivs i Dalby, Tierp och Vilhelmina eventuellt skall kunna anknytas till högskolan i framtiden. Propositionen har ännu inte behandlats av riksdagen. Arbetsgruppen har därför inte heller tillsatts.

För att man på ett meningsfullt sätt skall kunna studera Vilhelminaprojektet måste ekonomiska förutsättningar skapas så att verksamheten kan fortsätta utan avbrott efter den 1 juli 1980. Delegationen för social forskning uttalade i anslutning till sin behandling av förslag till innevarande års anslag det angelägna i att ifrågakvarande verksamhet kan bedrivas utan avbrott.

Med hänvisning till det anförda ber jag att till socialminister Karin Söder få ställa följande fråga:

Är regeringen beredd att anvisa medel för det s. k. Vilhelminaprojektet under kommande budgetår för att därmed göra det möjligt att bedriva detta forsknings- och utvecklingsarbete utan avbrott?

§ 13 Meddelande om frågor

Meddelades att följande frågor framställdes

den 23 januari

1979/80:284 av *Eivor Marklund* (vpk) till industriministern om ökad satsning på förädlingsindustri i Norrbottens län:

I en interpellationsdebatt med mig den 3 december 1979 uttalade industriministern att konstgödseltillverkning "på sitt sätt kan vara ett pilotprojekt när det gäller den industriella utvecklingen i Norrbotten".

Nu har uppgifter offentliggjorts om att Boliden AB, som medverkat i pågående utredningar om NPK-gödsel framställning tillsammans med

Nr 70

Torsdagen den
24 januari 1980

Anmälan av interpellation

Meddelande om frågor

LKAB, avser att bygga ut tillverkningen av sådana gödningsmedel vid Supra AB i Köping. Man avser därvid att använda norrbottniska råvaror – apatit från Kirunamalmen och gas från koksverket i Luleå.

Ämnar industriministern passivt åse detta nya uttryck för kolonial utarmning av Norrbottens möjligheter till en industriell utveckling, eller kommer regeringen att vidta åtgärder för att länets råvaror skall kunna nyttiggöras i förädlingsindustri inom länet?

1979/80:285 av *Per Israelsson* (vpk) till kommunikationsministern om lastbilstransport av miljöfarliga ämnen:

Den 10 januari i år inträffade en olycka med en lastbil utanför Emmaboda. Ingen människa kom till skada, men ca 4 m³ lösningsmedel rann ut bara 200–300 meter från en vattentäkt. Därför tvingades kommunen att på platsen göra extra insatser för att om möjligt undgå skada på vattentäkten. Märkningen av behållarna var bristfällig och tillgången till färdhandlingar var dålig.

Jag vill fråga: Går det att i fortsättningen undvika liknande – eller värre – olyckor av detta slag och, i så fall, vilka åtgärder anser statsrådet att det krävs för detta?

1979/80:286 av *Elvy Nilsson* (s) till industriministern om den föreslagna nedläggningen av bryggeriet i Torsby:

Den utredning angående bryggerinäringen i landet som Brygginvest AB nu slutfört föreslår nedläggningar av en rad småbryggerier.

Pripps bryggeri i Torsby är med bland de nedläggningshotade. En nedläggning av bryggeriet i Torsby, som f. ö. ligger i inre stödområdet, skulle innebära en katastrof, inte bara för de fyrtiotalet anställda utan för hela samhället. De friställda har inga chanser att få något nytt arbete i regionen, och många är också äldre och lokalt bundna.

Torsbybryggeriet tillhör Prippskoncernen, vilken redovisar en inte obehövlig vinst. Denna koncern ägs ju dessutom till 75 % av svenska staten.

Med hänvisning härtill ber jag att till industriministern få ställa följande fråga:

Har industriministern för avsikt att medverka till att Brygginvests förslag att lägga ner bryggeriet i Torsby inte genomförs, innan alternativ produktion i någon form kommer till stånd?

§ 14 Kammaren åtskildes kl. 13.57.

In fidem

SUNE K. JOHANSSON

/Solveig Gemert